

har været Tanken, da vi vedtog Indkomst- og Formueskatten, at disse Livrenter og Livsforsikringer ikke skulde inddrages under Beskatningen. Jeg har paa den af den ærede Ordfører givne Foranledning anset det for rigtigt at gøre disse Bemærkninger, for at der ikke skal være nogen Tvivl om, hvorledes Finansministeriets Opfattelse af dette Spørgsmaal er. Selvfølgelig bliver den omhandlede Bestemmelse derfor ikke betydningsløs; den medfører under alle Omstændigheder, at Livrenter, tegnede af Udlændige, ikke rammes af Indkomstskatten, og den sikrer mod, at der gennem Paalæg af en Indkomstkildeskat af nogen Art kan afkortes et Skattebeløb uden Hensyn til, hvorledes Skatteyderens Indkomst- og Formueforhold i det hele stille sig. Jeg har, siger jeg, fundet det rigtigt at klar- gøre Finansministeriets Opfattelse. Men i øvrigt vil Afgørelsen af dette som af andre lignende Spørgsmaal til sidst afhænge af Domstolenes Kendelse. Hvis da nogen Skatteyder vil gøre den modsatte Opfattelse gældende og drive sin Sag frem til Domstolene, og hvis det da skulde vise sig, at Domstolenes Opfattelse gik imod den, jeg her har hævdet, saa vilde det altid være tidsnok at tage under Overvejelse, om man gennem en Tilføjelse til Indkomst- og Formueskatloven skulde fastslaa det, som aldeles utvivlsomt har været Hensigten og Meningen med den Lov, som vi have vedtaget.

Nielsen-Grøn: Det Andragende, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) og jeg i Dag have haft en Fornøjelse at indbringe her i Tinget fra mange Afholdslærere og en Del Embeds- og Bestillingsmænd, gaar ud paa at faa en Afholdsafdeling i Statsanstalten. De ere jo tvungne til at gaa ind i den. — De Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører, er jeg meget glad ved. Jeg haaber, at den højtærede Minister, naar denne Sag skrider videre frem — Sagen kan vel ikke nu straks afgøres — vil være velvillig over for dette Spørgsmaal. Det er et stort Spørgsmaal for mange Afholdsmænd omkring i Landet.

Ellinger: Den ærede Minister gjorde to Bemærkninger til det, jeg fremførte. Den første Bemærkning angaaende Formøblingen af Pengene, var en Bemærkning, der unægtelig ikke kan staa for Logikkens strenge Fordringer. Den ærede Minister

udtalte nemlig, at man i højere Grad formøblede Pengene, naar man fulgte mig, der ikke vilde anbringe disse Penge i en Laanefond, end naar man fulgte Ministeren, der vilde have dem anbragt i en Laanefond. Denne Betragtning er fuldstændig rigtig, hvis vel at mærke Ministeren og jeg vare enige om begge to at tage Pengene ud, men da vi ere grunduenige om dette Kardinalpunkt, tror jeg, den ærede Minister vil indrømme mig, at med Hensyn til Formøblingen er jeg paa den mest sikre Side.

Den ærede Minister *svarede* ganske vist paa det andet Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille til ham, men Svaret var rigtignok en Omgaaen af Sagen. Jeg spurgte, om den ærede Minister kunde tænke sig nu at fremsætte et Forslag, der gik ud paa, at Statskassen skulde have disse 11 Mill. Kr., hvis der ikke i sin Tid i Loven havde staaet noget om, hvor disse Penge overhovedet skulde gaa hen. Dertil svarede den ærede Minister, at det staa i Loven, og at Spørgsmaalet kun er, hvorvidt det er ret og billigt, naar det staa i Loven, at gøre det. Men det er et Svar, der gaar uden om det, jeg spurgte om, og vi fik altsaa ikke det Fingerpeg med Hensyn til hvad der var rigtigt at gøre, som jeg havde ventet af den ærede Minister. Men intet Svar er ogsaa et Svar. Jeg var forud paa det rene med, at Ministeren, hvad der er Hovedsagen her, egentlig stiller sig paa ganske det samme Standpunkt, hvad det moralske angaar, som jeg.

Finansministeren (C. Hage): Det kan jeg ikke udtale noget om, da jeg ikke kender det ærede Medlems moralske Standpunkt.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Forespørgsel til Konseilspræsidenten af Folketingsmændene for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) m. fl. angaaende ekstraordinære militære Foranstaltninger.*

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891.